

Uchwała Nr VII / 89 /2003
Rady Miejskiej w Kielcach
z dnia 20 marca 2003 r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutu wniesionego do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Dąbrowa II w Kielcach.

Na podstawie art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowania przestrzennym (Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139, Nr 41, poz. 412 i Nr 111, poz. 1279, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 109, poz. 1157 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 5, poz. 42 i Nr 14, poz. 124, Nr 100, poz. 1085, Nr 115, poz. 1229, Nr 154, poz. 1804 oraz z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 113, poz.984 i Nr 130, poz. 1112) Rada Miejska uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Odrzuca się zarzut zawarty w piśmie z dnia 15.11.2002 r. wniesiony w dniu 15.11.2002 r. przez

(dane osobowe podlegające ochronie ustawowej)

współwłaścicieli

działki nr ewid. 178 obręb 10107 do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu Dąbrowa II w Kielcach.

Wnoszący zarzut oświadczają, że nie wyrażają zgody na scalenie gruntów na rzecz miasta, nie mają natomiast zastrzeżeń by Urząd Miasta wykupił ich działkę w całości.

2. Uzasadnienie faktyczne

W dniu 15.11.2002 r. dwie osoby z trzech współwłaścicieli działki nr ewidencyjny 178 :

(dane osobowe podlegające ochronie ustawowej)

wniosły zarzut do projektu miejscowego

planu zagospodarowania przestrzennego terenu Dąbrowa II w Kielcach wyłożonego do publicznego wglądu wraz z prognozą wpływu ustaleń planu na środowisko przyrodnicze w dniach od 28.10.2002 r. do 18.11.2002 r. W piśmie, o którym mowa wnoszący nie wyrażają zgody na scalenie gruntów na rzecz miasta, godzą się natomiast na wykup.

Działka nr ewidencyjny 178, której współwłaścicielami są m.in. dwie wymienione wyżej osoby (z trzech współwłaścicieli) wnoszące zarzut, położona jest wewnątrz obszaru objętego sporządzanym planem. Węższym bokiem (około 15 m) przylega do istniejącej ulicy Warszawskiej i ciągnie się w kierunku północno zachodnim na długości ponad 600 m, od południowo wschodniej do północnej granicy opracowania planu.

Obszar objęty granicami opracowania planu Dąbrowa II obejmuje powierzchnię około 80 ha. W jego skład wchodzi działki gruntu w większości wąskie o szerokości kilku czy kilkunastu metrów i długości kilkuset, bez dojazdu. W istniejącym stanie działki te nie nadają się do wykorzystania na cele budowlane. Ponieważ istniejący układ własnościowy w granicach opracowania nie daje możliwości zaprojektowania sensownego zespołu urbanistycznego, zdecydowano o realizacji planowanego osiedla po przekształceniach własnościowych terenu – poprzez scalenie i podział nieruchomości. Opracowywany plan ma być m.in. podstawą takiego właśnie postępowania scalenia i podziału nieruchomości, którego podstawę prawną stanowi ustawa z 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Ustawa ta w art. 105 ust. 3 mówi, że jeżeli nieruchomości objęte scaleniem są położone w granicach obszarów, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 11 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym właściciel może otrzymać od gminy na swój wniosek zapłatę w wysokości uzgodnionej z gminą (w trakcie toczącego się postępowania scalenia i podziału nieruchomości).

Żądanie wykupienia gruntu wnoszących zarzut jest więc przedwczesne i nie może być uwzględnione w procedurze sporządzania planu miejscowego, może być natomiast przedmiotem rozpatrzenia w odpowiednim momencie w trakcie postępowania scalania i podziału nieruchomości.

Niezależnie od powyższego właściciele gruntów w każdym terminie mogą wystąpić do gminy z ofertą sprzedaży swojej nieruchomości.

3. Uzasadnienie prawne

Zgodnie z powołanym w podstawie prawnej niniejszej uchwały art. 24 ust. 3 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, o uwzględnieniu bądź odrzuceniu zarzutu rozstrzyga rada gminy w drodze uchwały zawierającej uzasadnienie faktyczne i prawne.

W oparciu o cytowany wyżej przepis Rada Miejska odrzuca zarzut

(dane osobowe podlegające ochronie ustawowej)

o którym mowa w ust. 1.

Gwarancja wykupienia działki 178 od jej właścicieli nie może się znaleźć w zapisach planu miejscowego Dąbrowa II, gdyż ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym nie przewiduje takiej możliwości.

Natomiast po uchwaleniu planu miejscowego działając na podstawie ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jednolity Dz. U. z 2000 r. Nr 46, poz. 543 z późniejszymi zmianami) oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 marca 1998 r. w sprawie wykonania przepisów dotyczących scalenia i podziału nieruchomości (Dz. U. Nr 44 poz. 262) gmina może dokonać scalenia i podziału nieruchomości. O przystąpieniu do scalenia i podziału decyduje rada gminy (po przeprowadzeniu czynności wstępnych) w drodze uchwały określając w niej granice zewnętrznych gruntów objętych scaleniem i podziałem (art. 102 ust. 3). Od wejścia w życie uchwały rozpoczyna się postępowanie, którego uczestnikami są właściciele i użytkownicy wieczystości gruntów objętych scaleniem o czym są oni powiadamiani na piśmie.

W trakcie tego postępowania między innymi, zgodnie z art. 105 ust. 3 właściciele nieruchomości mogą otrzymać od gminy na swój wniosek, zamiast nowo wydzielonych nieruchomości zapłatę w wysokości uzgodnionej z gminą.

Władztwo planistyczne gminy, zgodnie z ustawą z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym obejmuje między innymi wykonywanie zadań w zakresie:

- ładu przestrzennego, gospodarki terenami i ochrony środowiska,
- gminnych dróg, ulic, mostów i organizacji ruchu drogowego,
- wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości (...).

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości. Zgodnie z art. 64 Konstytucji RP każdy ma prawo do własności. Własność ta podlega ochronie prawnej i może być ograniczona tylko w drodze ustawy. Również w art. 140 kodeksu cywilnego jednym z elementów wyznaczających granice własności jest ustawa. Należy zauważyć, że konstytucyjna zasada ochrony prawa własności nie ma charakteru absolutnego i może być ustawowo ograniczona. Takie właśnie ograniczenia wprowadza między innymi cytowana wyżej ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym.

Z przepisu art. 2 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym wynika, że ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego z zachowaniem warunków określonych w ustawach. W myśl przepisu art. 4 ust. 1 tej ustawy powyższe uprawnienie należy, z wyjątkiem morskich wód wewnętrznych oraz morza terytorialnego, do zadań własnych gminy.

Ustalając przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu w ramach przysługującego jej władztwa planistycznego gmina, działając na podstawie i w granicach obowiązującego

jącego prawa, wprowadziła jedynie ograniczenie konstytucyjnie chronionego prawa własności bez naruszania przepisów prawa materialnego.

§ 2.

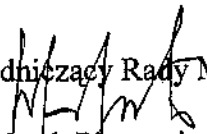
Uchwałę składający zarzut mogą zaskarżyć do Naczelnego Sądu Administracyjnego – Ośrodek Zamiejscowy w Krakowie, ul. Topolowa 5, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Kielce

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miejskiej

Marek Piotrowicz